

شما سابقه بازی در نقش برخی کاراکترهای کمدی را داشته‌اید. در حال حاضر سینمای ایران مبتلابه کمدی‌هایی است که قطعاً نمی‌توان از آنها به عنوان آثاری فاخر یاد کرد. آثاری که حاضرند به هر قیمتی مردم را بخندانند. در تئاتر نیز شاهد رویکردی هستیم که از آن به عنوان تئاتر تجاری یاد می‌شود که رقص و آواز و لوگدی در آن حرف اول را می‌زند. فکر می‌کنید مشکل کجاست؟

بخشی از مشکل اقتصادی است. تا زمانی که مشکل اقتصادی وجود دارد و بازیگران و عوامل نمایش بخوانند خودشان را تأمین کنند چاره‌ای جز این ندارند. واقعیت این است که تئاترهای فاخر و سالم احتیاج به حمایت‌های دولتی دارند. تا این حمایت وجود نداشته باشد ماجرا به همین منوال ادامه پیدا می‌کند. ببینید من مدتی در کیش بودم و آنجا دیدم که تئاتر‌ها به معنای واقعی کلمه تبدیل به جنگ‌های احمقانه شده است. لوده‌بازی‌هایی که اصلاً برایشان انتقال مفاهیم یا هنر به معنای حقیقی اهمیتی ندارد. دو سال رفتم کیش تلاش کردم که یک اتفاق هنری بیفتد و اندیشه در تئاتر نمرود. خیلی بد نشد ولی واقعاً موفقیت‌آمیز نبود. ظاهرأ همه جا همین طور است. در سطح تهران هم نگاه کنید این رویکرد وجود دارد. تئاتر به لحاظ کمی در حال گسترش است اما کیفیت کارها روز به روز پایین می‌آید. ذائقه تماشاگر هم تابع همین مسئله تغییر می‌کند.

نظر شما درباره تئاترهایی که اخیراً وزیر ارشاد از آن به عنوان تئاتر لاکچری یاد کرد چیست؟ به نظر می‌رسد نمایش‌هایی روی صحنه می‌رود که قرار است صرفاً برای یک طبقه خاص باشند. قیمت بلیت‌ها رقم‌های بالایی را نشان می‌دهد. این رویکرد نگرانی‌هایی را ایجاد کرده است. این وضعیت را چطور ارزیابی می‌کنید؟

در حال حاضر یک سری از بازیگران سینما وارد تئاتر می‌شوند و از محبوبیت و شهرت آنها استفاده می‌شود ولی هستند تئاترهایی که با خود خیلی ستاره‌سازی ندارند ولی باز مردم وقتی در ک می‌کنند این نمایش خوبی است می‌روند و حمایت می‌کنند. نمایش‌هایی هم داریم که مهجور هستند یعنی در سالن‌های کوچک اجرا می‌شوند. بازی‌ها خوب و منطقی اما واقعیت این است که تماشاگر در شان خود ندارند. چطور می‌توانند در تئاترهای خصوصی مثل شهزاد شیبی فلان قدر پرداخت کنند تا نمایش‌شان اجرا برود و رقابت کند تا تئاتری مثل تئاتر می‌سی‌سی‌بی‌با این حجم آرتیست، به‌لحاظ حمایتی به نظر من عدالت وجود ندارد. کارشان را من کامل رد نمی‌کنم ولی ذائقه‌سازی می‌کنند. راستش دلم برای بچه‌های تئاتر می‌سوزد، این همه هم زحمت می‌کشند. خیلی از ستاره‌های سینما از بچه‌های تئاتر هستند که مدتی مهجور بودند و الان می‌درخشند روی صحنه و مردم به خاطر آنها می‌آیند و می‌بینند اینکه بتوانند کار خوب ارائه دهند ایراد ندارد اما معتقدم باید امکانات برای همه تئاتر وجود داشته باشد. از سویی دیگر معتقدم مردم باید به تئاتر اعتماد کنند و نباید با کارهای ضعیف از مردم سلب اعتماد شود.

چقدر می‌توانیم تئاتر را در این شرایط تقویت‌کننده فرهنگ بدانیم؟

واقعیت این است که تئاتر جزء لا ینفک فرهنگ یک کشور است. تئاتر می‌تواند در فرهنگ‌سازی جامعه تأثیرگذار باشد، تفکر به وجود بیاورد، حرکت انسانی به وجود بیاورد، شور ایجاد کند. نمایش‌هایی هستند که با این هدف ساخته و اجرا می‌شوند که آدم‌های قوی دارند کار می‌کنند و با مسعور و فرهنگ هستند که در راستای فرهنگ‌سازی برای جامعه‌گام بر می‌دارند و نمایش‌هایی را روی صحنه می‌برند.

رضا فیاضی در گفت‌وگو با «جوان»:

تئاترها تبدیل به جنگ‌های احمقانه شده‌اند

■ جواد محرمی ■

رضا فیاضی برای نسل‌های گوناگونی که مخاطب سینما و تلویزیون بوده‌اند چهره‌ای آشناست. گفت‌وگوی «جوان» با این بازیگر، نویسنده و فعال تئاتر کودک را که شامل مباحث روز عرصه تئاتر و سینما از جمله تئاترهای تجاری و نیز ضعف سینمای ملی است، می‌خوانید.

می‌تواند در این هنر داشته باشد؟

به نظر مجبور شدند به این سمت بروند. من اصلاً این رویکرد را تأیید نمی‌کنم اما وقتی تئاتر را به خود آدم‌ها واگذار می‌کنید مجبورند بلیت را گران کنند یا کاری کنند که مردم بخندند و هیجان‌زده شوند تا بیایند و تئاتر را ببینند. واقعیت این است که تئاتر باید حمایت شود. من خودم چند سال پیش در تالار هنر کارگردانی کار کودک کردم ولی ۱۵ هزار تومان تعیین کرده بودیم. برای تشویق بچه‌ها و خانواده‌ها که ببینند بلیت ارزان داریم چون حمایت شوند. مثلاً برای اجرای نمایش پدر ۲۰ تومان حمایت شدیم. اگر این حمایت نبود نمی‌توانستیم سرر یا بمانیم و اجرا کنیم هر چند باز دچار مشکل شدیم. تا حمایت دولت نباشد نمی‌شود. تئاتر هزینه‌بر است، به خصوص تئاتر کودک.

این‌طور که مشخص است تئاتر کودک هزینه‌های زیادی نیاز دارد.

بله بر خلاف نگاهی که الان وجود دارد تئاتر کودک هزینه‌بر است، ساخت عروسک، ساخت دکور و طراحی صحنه هزینه دارد. باید جاذبه‌های بصری وجود داشته باشد یا جاذبه‌های شاعرانه اینها بدون پول نمی‌شود. الان ساخت عروسک و مانتیکو بر تخیل برای بچه‌ها وجود داشته‌باشد. زمان مدتی تهران نبودم و دور بودم ولی وقتی آمدم با هجمه‌ای از تئاترها مواجه شدم و با احساس خوشایندی رفتم یک‌سری کارها را دیدم. فکر کنم جوان‌ها ما در زمینه تئاتر دارند سخت فعالیت می‌کنند و سالن‌ها ساخته شده و الان فرصت وجود دارد که تئاترهای خوبی را اجرا کنند اما تئاتر جزء لا ینفک فرهنگ است. معتقدم باید حمایت شود. اگر تئاتر و جنبه فرهنگ‌سازی آن تقویت شود به سود جامعه است. یک بعد آن سرگرم‌سازی است، بعد دیگر این است که مردم با رفتن به تئاتر خود را در معرض بالایش روح قرار می‌دهند البته این به شرطی اتفاق می‌افتد که تولیدکننده خودش آدم خودساخته‌ای باشد و بر اهمیت کاری که انجام می‌دهد واقف باشد.

چقدر هنر تئاتر در کشور ما مردمی

است و بلیت‌های گران تئاتر چه تأثیری

فرهنگ‌گورهنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

خصوصی کودک نمی‌بینید چرا؟ کودکان آدم نیستند؟ در کشورهای پیشرفته روی کودک‌کنشان کار می‌کنند مخاطب هدف کودکان هستند. اینجا اصلاً کودک و نوجوان رابه رسمیت نمی‌شناسند که برایش کار کنند. در صورتی که مردم بیشتر برای بچه‌ها باید به‌باهند. ماچند ناسالن نمایش کودک داریم در تهران بزرگ؟ یکی در پارک لاله که دو سالن کوچک دارد، یکی هم تالار هنر. کجادریم به عنوان تئاتر کودک و نوجوان. اینجااست که دل آدم می‌سوزد. اگر ما این بچه‌ها را برایشان تفکر ایجاد نکنیم، رشد نخواهند داشت. الان شما سینما را ببین سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده سرمایه می‌گذارد آن قدر دیر پش می‌کند و آن قدر آکران خوب نمی‌گیرد. همان‌طور که من چند تا فیلم کار کردم یا پخش نشدند یا در شرایط بدی پخش شدند که آدم دلش می‌سوزد. تئاتر کودک هم همین‌طور است.

برای تقویت معنویت، اخلاق و فرهنگ در سینما و تئاتر چه کار باید کرد؟
فیلمنامه و متن چقدر در این وضعیت تأثیر دارد؟

خیلی مؤثر است. فیلمنامه خوب تعیین‌کننده یک سینمای خوب است. همه چیز بر پایه و اساس متن خوب استوار است. تا یک فیلمنامه استاندارد نباشد، سینمای خوبی نخواهید داشت. الان شما سینما را ببینید یا یک گرایش‌های احمقانه رویه‌رو هستیم. بازار مکاره شده است. در فیلم‌ها الان برای فروش چه می‌کنند. می‌روند بیرون کشور تصویر چند تا زن بی‌حجاب می‌گیرند و چند تا تصویر کنار ساحل می‌آیند یک پوستر زرق و برق دار درست می‌کنند و این‌جوری می‌خواهند مخاطب جذب کنند. خب این را بهترش را ماهوارها نشان می‌دهند. اینها چه دردی از فرهنگ و مخاطب مسا دو می‌کند؟ خیلی سالم‌تر و شریف‌تر و بهتر می‌شود در کشور خودمان فیلم ساخت. این چند تا فیلم که الان رفته‌اند بیرون از ایران فیلمبردار ی کردند مثل بازار مکاره را نمی‌کرد در کشور ایران که این قدر رسانه‌ها آن را مدنی نشان نگزاین، میامی، لس آنجلس حاصلش چی هست واقعا؟ چه دردی از این مردم و مملکت دو می‌کند؟ فکر می‌کنند تماشاگر ایرانی دنبال موی‌زنان است، این نگاه به مردم تحقیرآمیز است. اگر فیلمنامه خوب بتوانند بنویسند این بازی‌ها را دور نمی‌آورند. با هنرشان نمی‌توانند مخاطب جذب کنند دنبال جذب از طریق این ادا و اطوار باشند.

آنچه برخی از آن به عنوان تئاتر باشکوه یاد می‌کنند به چه معناست؟

معنای آن این است که به هر حال یک واژه‌ای استفاده کنند که هزینه‌ای از نظر فرهنگی به وجود بیاورد. تقویت‌کننده فرهنگ باشد. تئاتر فاخر تئاتری است که فخر مملکت باشد. هیچ نگاه انتقادی به بینوایان یا کارهای دیگر نمی‌کنم، به نظر من محترم‌ند و شاید لازم باشد، ما موزیکال لازم داریم اما تئاتر فاخر به نظر تئاتری است که باعث از تقای فرهنگ کشور شود. جوانانی را درگیر می‌کند و دفتر را تأمین نکند، مواد دستش ندهد و کمک‌کنکم حط را خوب بنویسد این‌جبه نمی‌تواند بنویسد و نمی‌تواند اندیشه‌اش را گسترش بدهد و از خودش حمایت کند و برای مسائل زندگی خودش تصمیم بگیرد. این‌جبه ما در موقعیت آدم‌ها قرار بدهید. در مورد کشور هم تا دفتر و مداد ندهیم و تأمین نکنیم هنر مند نمی‌توانیم به وجود بیاوریم. ما تا آدم‌ها را نسازیم و فرهنگ‌سازی را جدی نگیریم به جایی نمی‌رسیم. من یاد دارم یک جایی این مطلب را خوانده‌بودم و پیگیر بودم، گفتم در کشور زاین با چین با نمایش خلایق، آدم‌هایشان را ساختند. حدود ۲۵ نفر از بچه‌ها را ز دوران کودکی انتخاب کردند با نمایش خلایق رویشان کار کردند. ۱۰ سال بعد، ۱۵ سال بعد دولتمردان کشور خود بودند. ما کجا چنین چیزی در مملکت خودمان داریم؟ نخه‌هیامان آدم‌ها می‌افتند و مجبور است کارهایی بکنند. این عقیده من نیست که بگویم خوب است، نه اجرا می‌رود به نام تئاترهای خصوصی. یک تئاتر

تئاتر کودک الان در چه وضعیتی قرار دارد؟

نه سینمای ما و نه متأسفانه تئاتر ما در وضعیت خوبی به سر نمی‌برد. واقعیت این است که نسبت به شرایط ما خوب نیست. تئاترهای زیادی الان اجرا می‌رود به نام تئاترهای خصوصی. یک تئاتر

رہبافتہ امریکایی در گفت‌وگو با «جوان» مطرح کرد زبان امریکایی از غلبہ نگاه جنسی در جامعہ ناراحتند

■ معصومه طاهری ■

ملاتی (اسم مستعار برای امنیت در رفت و آمد به امریکا) یک رہبافتہ امریکایی و کارشناس ارشد روانشناسی است، وی در امریکا در یک کلینیک روانشناسی کار می‌کند. ملاتی در پاسخ به این سؤال کہ آیا داشتن حجاب برای زنان ظلم در حق آنهاست؟ می‌گوید: اگر معنی ظلم را گرفتن توانایی و قدرت یک فرد در نظر بگیریم، افرادی کہ معتقدند داشتن پوشش و حجاب، ظلم و اجحاف در حق زنان است در واقع به این گزاره تأکید می‌کنند کہ توانایی‌ها و قدرت یک زن در ظاهر اوست. البته اینجا و در ایران عده‌ای از من درباره آزادی زنان در امریکا سؤال می‌کنند و بعضی هم نادانستہ حسرت زنان در امریکا را می‌خورند کہ آزادانه و بدون ممنوعیتی پوشش دارند؛ در حالی کہ در کشور امریکا خانم‌ها از این نوع نگاه به آنها ناراحت هستند و آن را توضیح حق خودشان می‌دانند.

او می‌گوید: چند وقت قبل با یک دختر جوان و زیبای امریکایی کہ تقریباً ۳۰ سال سن داشت روبہ‌رو شدم کہ بسیار افسردہ بود و از نوع نگاه جامعہ به زن گلہ داشت. او می‌گفت تا وقتی زیبا و جوان هستی اینجا به تو اهمیت می‌دهند و همه ارزش‌ها و محسناتی کہ برای انسان قابل هستند با قدم گذاشتن به سن و سال بالاتر از این کاملاً از بین می‌رود. او در گفتمہ هم جا این‌طور نیست و من کشوری را می‌شناسم کہ در آنجا یک خانم هر قدر سنش بیشتر می‌شود نہ تنها بی‌ارزش نمی‌شود، بلکه برعکس به عنوان فردی جا افتادہ و با تجربہ بیشتر مورد احترام است. او از این حرف من تعجب کرد و به هیجان آمد و گفت به من بگو این کشور کجاست تا آنجا برای ادامہ زندگی بروم. اصلاً تصورش را نمی‌کرد در کشور ایران کہ این قدر رسانه‌ها آن را مدنی نشان می‌دهند چنین مسئله‌ای وجود داشته باشد و ارزش زنان در ظاهرشان در نظر گرفته نشود.

هر چند ملاتی خودش رہبافتہ‌ای امریکایی است و به ایران آمدہ اما در مقام حرفه‌ای کہ در کشور خود دارد و شرط اصلی روانشناسی را زاری گرفته‌های مراجعہ‌کنندگان است، از آوردن مصداق با جزئیات پرهیز می‌کند تنها از این امرا هم نمی‌آورد و در ادامہ می‌گوید: درست است کہ در ایران اگر خانمی حجابش کم باشد مرد‌ها به آن نگاه می‌کنند ولی در امریکا چون عرضہ برهنگی وجود دارد مردان کمتر توجه می‌کنند. در واقع تنوع بصری زیادی برای آنها وجود دارد و این مسئلہ نظام خانواده را تضعیف می‌کند. این را هم باید در نظر گرفت کہ در کشور امریکا در اثرش ایالات متحدہ امریکا شما می‌بینید کہ دخترها مشکلات بسیاری در مورد تجاوز و عدم امنیت دارند و مدام در معرض خطر تعدی مرد‌ها هستند. اصلاً آزادی ندارند چون مرزی برای مکتوبات قانونی، چیز دیگری به شما نشان می‌دهد حتی در هاروارد کہ یک دانشگاه معتبر و معروف علمی جهانی است و خیلی‌ها آرزو دارند آنجا درس بخوانند و مدرک بگیرند دخترهای دانشجو در سطوح مختلف تحصیلی اعتراضات زیادی کرده بودند کہ گارد حفاظت دانشگاه در مقابل کسانی کہ به آنها تجاوز می‌کنند عکس‌العملی نشان نمی‌دهد و این آزاردهندہ است چون افراد دانشگاهی در محل تحصیل خود ہم امنیت ندارند. حالا من از شما سؤال می‌کنم آیا این ظلم در حق زنان نیست و حقوق آنها ضایع نمی‌شود؟ متأسفانہ اغلب از دور نگاه می‌کنند در حالی کہ آب نیست، سراب است.

■ **خیابان‌های امریکا شبیه باغ وحش شدن**

خانم آل منصور هم ایرانی لیبس امریکا است کہ نزدیک به ۲۰ سال پیش به این کشور مهاجرت کرده است. وی اکنون در یک مؤسسہ آموزشی به مهاجران زبان انگلیسی می‌آموزد. در پاسخ به سؤال ما می‌گوید: داشتن پوشش و حجاب ظلم به زنان نیست، من سال‌های زیادی است کہ در امریکا زندگی می‌کنم و با فرهنگ و قوانین آن آشنایی کامل دارم. اتفاقاً برهنگی و نداشتن پوشش برای خود زنان خطر دارد. اینجا صحبت خیلی فراتر از این سؤال در واقع صحنہ خیابان‌های امریکا و نوع پوشش زنان ۹۰ درصد شبہ باغ وحش انسان‌ها شده... این وضعیت قابل ہضم نیست و اصلاً هم برای آقایان حل نشده و عادی نیست، تنها چیزی کہ اینجا در حق زنان اتفاق افتادہ است و آن را نشان از حقوق زنان و آزادی می‌دانند آن است کہ به خاطر خردسری بودن راحت خانم‌ها و اندام بدون پوشش و نیمه‌برهنہ آنها با رنگ و لعاب آستانہ تحرک آقایان بالا رفته است و همین امر باعث شدہ انحرافات جنسی زیادی صورت بگیرد و امنیت و آزادی آنها به خطر بیفتد.

این مهاجر ایرانی در امریکا می‌گوید: این‌طور نیست کہ اینجا چون حجاب نیست، زنان آزادی دارند، بلکه زنان به مراتب در خطر بیشتری هستند و با وجود مجازات‌های سنگین آمار وحشتناک تجاوزات وجود دارد و باز می‌بینیم کہ چون آستانہ تحرک بالا رفته انحرافات جنسی بروز و ظهور پیدا کرده است. مثل همجنس‌بازی، سکس با حیوانات و تجاوز به پسران و دختران خردسال و روابط جنسی بین محارم. من معتقدم به عنوان یک زن کہ در امریکا داشتن پوشش نہ تنها ظلم در حق ما نیست، بلکه برعکس باعث امنیت و آرامش خاطر می‌شود.

خانم آل منصور درباره این کہ در امریکا متلک‌گویی رواج دارد یا نه؟ می‌گوید: متلک‌گویی یک نوع آزار جنسی محسوب می‌شود و مجازات دارد ولی چشم‌چرانی وجود دارد البته چون همه چیز راحت در دسترس است دیگر هر چیزی جلب توجه نمی‌کند. این ضرب‌المثل بین زنان امریکایی رایج است کہ «طوری لباس بپوش کہ دوست داری باهات رفتار بشه».

آگهی مزایده عمومی ۷ دستگاه خودرو

اداره کل آموزش و پرورش استان زنجان در نظر دارد تعداد هفت دستگاه خودرو را با جزئیات مندرج در اسناد مندرج در اسناد مزایده و با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (setadiran.ir) به فروش برساند.

ردیف	نوع خودرو	مدل	شماره موتور	شماره شاسی	پلاک
۱	مینی بوس هیوندا	۱۳۲۶	۳۹۹۰۵۲-۰۶۳۹۹	۰۶۴۶۳-۱۷۸۶۹-۳۶۹	۸۷-۸۴۹ الف ۱۲
۲	مینی بوس هیوندا	۱۳۲۶	۰۶۳۹۹-۳۶۹۹	۰۶۴۵۹-۱۷۸۶۹-۳۶۹	۸۷-۸۵۲ الف ۱۲
۳	مینی بوس هیوندا	۱۳۲۶	۰۶۳۹۸۷۱۱-۳۶۹	۰۶۱۳۳-۱۷۸۶۹-۳۶۹	۸۷-۸۴۶ الف ۱۲
۴	مینی بوس هیوندا	۱۳۲۶	۰۶۳۹۸۱۳۷۱-۳۶۹	۰۶۰۴۸-۱۷۸۶۹-۳۶۹	۸۷-۷۸۶ الف ۱۱
۵	مینی بوس هیوندا	۱۳۲۷	۰۸۳۶۰۷۱-۳۶۹	۰۹۴۳۶-۱۷۸۶۹-۳۶۹	۸۷-۸۵۷ الف ۱۲
۶	مزدا کو کابین	۱۳۲۳	۳۶۷-۳۶۷	NDPE00848	۸۷-۱۷۵ الف ۱۱
۷	پیکان سواری	۱۳۲۳	۰۲۵۵۶۴-۱۱۲۲۸۲	۱۱۰-۱۳۳۹۹	۸۷-۷۱۵ الف ۱۱

● **زمان انتشار در آگهی و نمایش در سایت:** ۱۳۹۷/۱۰/۱۶ ساعت ۱۳:۰۰ تا ۱۴:۰۰
● **مهلت دریافت اسناد:** ۱۳۹۷/۱۰/۲۲ ساعت ۱۴:۰۰ تا ۱۴:۰۰
● **آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت:** ۱۳۹۷/۱۰/۲۷ ساعت ۱۴:۰۰ تا ۱۴:۰۰
● **زمان بازگشایی:** ساعت ۱۰ صبح ۱۳۹۷/۱۰/۲۹
● **زمان اعلام به برنده:** ۱۳۹۷/۱۰/۲۹

ضمناً رعایت موارد زیر الزامی می‌باشد.

۱. برگزاری مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده (در صورت وجود هزینه مربوطه) پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیه)، ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکت، اعلام به برنده، واریز وجه مزایده و تحویل کالا در بستر سامانه از این طریق امکان پذیر می‌باشد. ۲. پیشنهاد می‌گردد با توجه به تنوع کالاهای مطرح شده مزایده قبل از ارائه پیشنهاد از اقلام موضوع مزایده بازدید به عمل آورد. ۳. علاقمندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی (توکن) با شماره‌های ذیل تماس حاصل نمایند. مرکز پشتیبانی و راهبردی سامانه: ۰۲۴-۴۹۱۳۳۳-۱۲۴ اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه (www.setadiran.ir) آدرس زنجان: میدان تربیت، زهروی مصلی نماز جمعه، اداره کل آموزش و پرورش استان زنجان طبقه اول اداره پشتیبانی و تدارکات تلفن تماس: ۰۲۴-۳۳۱۳۳۱۳۳-۳۳۱۳۳۱۳۳ مسئول تقلید: ۰۲۴-۳۳۱۳۳۱۳۳-۳۳۱۳۳۱۳۳

کلیه هزینه‌های از جمله هزینه کارشناس رسمی دادگستری، هزینه آگهی، هزینه سامانه ستاد و هزینه‌های نقل و انتقال و نوشت‌ها و ... تا تاریخ اعلام مزایده به عهده برنده مزایده خواهد بود.

فرم اشتراک روزنامه جوان

- ۱. مبلغ اشتراک را براساس جدول راهنمای مندرج به حساب سبیا ۰۷۰۴۰۲۳۰۵۹۵۱۰۱ بانک ملی شعبه میدان فردوسی به نام شرکت پیام اوران شش روز واریز نمائید.
- ۲. فرم پر شده اشتراک را به همراه اصل فیش بانکی به وسیله پست سفارشی به دفتر امور مشترکین روزنامه ارسال نمائید.
- ۳. ارسال نشریه پس از رسیدن فیش و فرم اشتراک از اول و شانزدهم هر ماه آغاز می‌شود.
- ۴. لطفاً کپی رسید بانکی را تا پایان مدت اشتراک نزد خود نگه دارید.
- ۵. در صورت تغییر نشانی در اسرع وقت امور مشترکین را مطلع فرمائید.

نام: نام و نام خانوادگی:
تلفن تماس:
کدپستی الزامی است:

سه ماهه	۶ ماهه	نه ماهه	یکساله
۴۱۲/۵۰۰	۸۲۵/۰۰۰	۱/۲۳۷/۵۰۰	۱/۶۵۰/۰۰۰

توضیح: ۱.بناگران (خانواده معظم شهدا، جانبازان عزیز و آزادگان سرافراز) از تخفیف ویژه ۲۰٪ بهره‌مند می‌شوند.

آدرس: خیابان میرزای شیرازی، نرسیده به خیابان شهید مطهری، خیابان پانزدهم، پلاک ۴۴، طبقه دوم

تلفن: ۸۸۳۴۱۶۵۴ شماره تماس: ۸۸۳۴۱۶۵۰